

Gripas epidēmija neko nespēj

LATVIEŠU ĢIMNAZIJA SAK ĢATAVOTIES MACĪBAS ĢADA
BEĢIGU PARBAUDĢJUMĢIEM

VESTULE „LAĢKAM” NO AUGUSTDORFAS VĢCIJA

Februāris Vācijā pa laikam bijis gripas mēnesis. Šogad no Bavārijas, Hannoveras un Hamelnas ziņoja pat par vairākiem nāves gadījumiem. Ne tik vien Frankfurtē un Brēmenē, bet arī daudzās citās vietās skolas bija slēgtas un mājās bija jāpaliek simtiem tūkstošiem skolnieku.

Gripas epidēmija nebija taupījusi arī Augustdorfas novietni. Taču sarkanbrūnā meža barakā, kurā novietojusies latviešu ģimnazija, mācības turpinājās, kaut gan dažu labu dienu saslimušo audzēkņu skaits bija īsti paprāvs. Tagad slimība jau atslābusi, raiti rit skolas darbs un pēdējās klasēs sākušies pārbaudījumi, jo mācības gada beigās vairs nav tālu.

Kādreiz, kad skola bija novietota mūra barakā pie nometnes vārtiem, kāds trimdas darbinieks teicis, ka tā atgādinot viņa pirmo skolu — Lejasciema pagastskolu pirms trīsdesmit gadiem. Arī meža barakas telpas ir pašauras, klases mazas, un vienīgā vieta, kur audzēkņiem un audzinātājiem sapulcēties kopā, ir trīs metrus platais un metrus sešpadsmit garais gaitenis. Tajā pašā laikā gaiši izbalasinātajās klasēs viz dzeltēni pulēti soli un sarenes triepieni pārvērtuši tīkamus arī vecos armijas skapjus. Skolotāju istabu, kas mūra barakā bija tumša un šaura, jaunajās telpās glabā skolas lepnumu — divos dzeltenos skapjos novietoto bibliotēku — turpat 500 sējuma. Skapjus un arī labu tiesu grāmatu dāvinājusi Luteriešu federācija. Daudz sējumu sūtījuši arī apgādi, kā arī atsevišķie ziedotāji.

Pie skolas internāta pagājušā pavasarī dēstītos rožu un cēriņu krūmus šobrīd klāj sniega kupeņas, aizputināts arī volejlaukums un dobes, kurās vasarā internāta audzēkņi audzēs zirņus un burkānus. Un tā kā šobrīd laukā nekas nav pasākams, internāta zēni vaļas brīžos tēs un ēvelē pagraba stāvā iekārtotajā galdnieku darbnīcā, bet meitenes izšuj sedziņas un auž prievītes. Internāta audzinātāja uz pavasara pusi domā sarakot skati ar internāta rokdarbiem.

Turpat pagraba telpās, līdzās galdnieku darbnīcai veikti priekšdarbi siltā ūdens rezervuāra un dušu ierīkošanai. Tā Herfordas angļu pulkveža Oksleja dzīves biedrenes dāvana, kas Herfordas angļu garnizonā šim nolūkam savākusi DM 522. „Lai arī siltā ūdens tvertne ik reizes spēš apmierināt tikai 5 vai 6 bērnu mazgāšanās vajadzību, tomēr arī tas būs liels ieguvums,” saka LCK izglītības nozares vadītājs inž. E.

Aboliņš, kuŗa pārzinā skolas internāts atrodas.

Nāk prātā internāta trūcīgā iekārta pirms divi gadiem, kad nebija pat lāga ogļu lāpstīpu un zēni bēra ogles krāsnis pat ar papīra turzām. Pret toreizējo trūkumu tagad celiņiem noklātie gaiteni liekas neparasti krāsnji.

Pārmaiņas notikušas arī audzēkņu istabās: divstāvu gultīpu un bezdurvju skapju vietā istabās pa lielāku daļai tagad iekārtas, ko no Zviedrijas atsūtījuši Eksjē pilsētas ļaudis vai arī, kas iegādātas pēdējos mēnešos par Šveices valdības šādam nolūkam piešķirto pabalstu.

Un tomēr pats galvenais skolas eksistences pamats joprojām ir latviešu trimdinieku artavas. ALA Kultūras fonds kopš pag. gada aprīļa ģimnaziju atbalsta ar \$50 mēnesī, archibīskaps Dr. T. Grinbergs vairākkārt devis lielākas summas, lai nodrošinātu katram internāta bērnam vakariņās glāzi piena un sviestmaizes. Tādam pašam nolūkam T. Štūla ierosmē līdzekļus vākuši arī tautieši ASV. Blakus draudzēm un Amerikas latviešu jaunatnes apvienībai, ievērojamu atbalstu skolai sniegušas arī DV organizācijas nodaļas ASV, Kanadā, Austrālijā un Zviedrijā, kamēr DV Rietumvācijas

1955.10.15 Latvija Amerikā

valde ar stipendijām atbalstījusi vairākus skolēnus. Daugavas Vānagu fonds Anglijā nolēmis zināmu daļu no Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu atlikuma nodot skolas rīcībā.

Rūpes par latviešu jauniešu izglītību vieno atsevišķos ziedotājus dažādajās malās. Tā V. Canders raksta no Anglijas: „Draudzīgā aicinājuma atceres vakarā Bedfordas latviešu klubā sarīkojuma dalībnieki savāca apm. DM 21 un nolēma to ziedot grāmatu iegādei Augustdorfas ģimnazijai.” Dr. J. Karols Toronto, Kanadā: „Kad es gāju skolā, tad nedēļai tēva līdzdotās 5 kapeikas bija domātas katru dienu vienam svaigam klingerim. Un tas bija liels gardums! Latviešu bērnam Kanadā klingeris vairs prieku nesagādā. Tāpēc es sūtu tiem, kas par dāvanām vēl var un prot priecāties. Te klāt naudas pārvedums par 30 dolariem. Lūdzu to izlietot, izsniedzot glāzi piena dienā katram skolēnam un skolotājam. Lai Dievs jums palīdz!”

Dr. Kārlis Gailis no Jaunzēlandes raksta: „Mēs, 8 latviešu ģimenes Velingtonā, norunājām nolikt katru nedēļu 2 šilipus un 6 pensus un sakrājušos summu četrreiz gadā sūtīt vienīgajai latviešu ģimnazijai brīvajā pasaulē. Daži pievienojas tikai pēdējās nedēļās, citi atkal piemirsuši šo summu nomaksāt, bet pirmajam sākumam sanāca 5 mārčipās. Ceram, ka mūsu no sirds saziēdotā artava spēš aizpildīt vienu otru mazāku robiņu vai nu mācības līdzekļu iegādei vai atsevišķu skolnieku pabalstīšanai.”

Par Augustdorfas skolu domā arī bērni un jaunatne. Vissirsnīgākā dāvana skolai Ziemeļvēstos, liekas, atnāca no Milvokiem ASV. Tur divas meitenītes — Anda un Valda Andersones bija sakrājušas 2 dolarus un nosūtījušas uz Augustdorfu. — Čikagas latviešu skolas pārzinis H. Kreicers rakstīja: „Vēloties ļaut cik palīdzēt Augustdorfas latviešu ģimnazijas skolniekiem, mūsu skolas skolēni mācību dienās savākuši savā vidū nelielos ziedojumos 25 dolarus. Ziedotāji lūdz Augustdorfas ģimnazijas vadību nosūtīto summiņu izlietot internāta audzēkņu papildmaltītēm vakaros.”

Skolas direktors Ansis Dreimanis, atcerēdamies skolas grūto sākuma posmu, kad skolnieku skaits daudz nepārsniedza pāris desmitu un sabiedrības atsaucība bija nesalīdzināmi mazāka, šķirstot daudzās ziedotāju vēstules, domīgi piebilst: „Ja Augustdorfas skolas darbs tagad pieņemies, tad par to jāpateicas atsaucīgajiem ziedotājiem, bez kuriem skola nevarētu pastāvēt. Kamēr šī atsaucība turpināsies, skola pildīs savu pienākumu, un kādreiz visiem sirsniņģu paldies teiks latviešu tauta.”

Za.

Augustdorfā, febr. beigās.